

РЕШЕНИЕ

№ 5637

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3642** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от М. И. Б. от [населено място], депозирана чрез пълномощника ѝ адв. Т. И. от САК, с която е оспорила мълчалив отказ на Председателя на Общински съвет Г. Д. да се произнесе по подадено от нея на 12.02.2021 г. заявление за достъп до обществена информация. След като е получил определението за насрочване на делото с писмо от 20.05.2021 г. ответникът е отговорил на поставения в заявлението въпрос. Уведомена за това писмо, оспорващата изразява становище, че със същото не ѝ е предоставен достъп до исканата информация, поради което поддържа жалбата си. Предвид това предмет на разглеждане в настоящото производство следва да е както мълчаливият отказ, така и Писмо, изх. №09-00-61/20.05.2021 г., с което ответникът твърди, че се е произнесъл по искането за достъп до обществена информация, макар и извън срока.
В жалбата, в становището си от 08.06.2021 г. и в съдебно заседание оспорващата излага подробни съображения за незаконосъобразност на отказа с искане същият да бъде отменен и преписката върната за ново произнасяне. Претендира присъждането на разноски.
Ответникът Председателя на Общински съвет Г. Д., не е изразил становище по спора. С изпращането на Писмо, изх. №09-00-61/20.05.2021 г. по делото същият заявява, че се е произнесъл по постъпилото заявление, макар и извън срока за това.
СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

На 12.02.2021 г. от М. И. Б. от [населено място] до Председателя на Общински съвет Г. Д. е изпратено по електронен път заявление за достъп до обществена информация. Същото е входирано при ответника с вх. №09-00-42/08.04.2021 г. Със същото е поискано предоставяне на достъп до обществена информация по следния въпрос: На какво правно основание собствениците, наемателите/концесионерите и ползвателите на търговски обекти и заведения за хранене и развлечения, в които се упражнява търговска дейност и услуги са задължени да поставят на видно и достъпно място в обектите табели с адреса на управление на обекта във връзка с чл.5, ал.6, т.2 от Наредба №1 за осигуряване на обществения ред, поддържане на чистотата, опазване на околната среда и защита на имуществото на територията на [община]. Посочено е че в чл.8 изчерпателно е определена информацията, която търговецът е задължен да постави в близост до входа на търговския обект съгласно закона за защита на потребителите.

З. е направил искане информацията да бъде получена по електронен път чрез изпращане на копия на посочения от него електронен адрес.

В предвидения в чл.28, ал.1 ЗДОИ 14-дневен срок, изтекъл на 22.04.2021 г. ответникът не се е произнесъл. На 25.03.2021 г. оспорващата е депозирала жалба до съда, с която е оспорила мълчалив отказ на Председателя на Общински съвет Г. Д. да се произнесе по подадено от нея на 12.02.2021 г. заявление за достъп до обществена информация и е образувано настоящото дело.

След като е получил определението за насрочване на делото, с Писмо, изх. №09-00-61/20.05.2021 г., ответникът е дал следния отговор на поставения въпрос: Поисканата информация се съдържа в цитираните текстове на чл.5, ал.1 – 6 от Наредба №1 за осигуряване на обществения ред, поддържане на чистотата, опазване на околната среда и защита на имуществото на територията на [община]. Наредбата е действащ нормативен акт, публикуван и достъпен на интернет страницата на общината на посочен адрес. В текстовете ѝ се съдържа правното основание, което задължава субектите, осъществяващи съответната дейност, да извършват посочените действия.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Искането за достъп до обществена информация е изпратено до ответника на 12.02.2021 г. Срокът обаче по чл.28, ал.1 ЗДОИ е започнал да тече от датата на регистриране на заявлението с вх. №09-00-42/08.04.2021 г. и е изтекъл на 22.04.2021 г. Към преписката липсват данни и не се твърди в този срок да е било налице произнасяне. Следователно с депозирания против мълчалив отказ жалба на 25.03.2021 г., подадена преди това, срокът следва да се счита спазен. При депозиране на жалбата са спазен изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна, поради което същата е процесуално допустима.

Безспорно се установи по делото, че до оспорващата е изпратено Писмо изх. №09-00-61/20.05.2021 г., с което е отговорено на поставения от нея въпрос. Съгласно разпоредбата на чл.58, ал.3 от АПК, във връзка с т.8 от ППВС № 4/1976 г., когато е подадена жалба срещу мълчалив отказ, то тя трябва да се приеме за жалба и срещу

изричния отказ, ако е последвал такъв. Съгласно посоченото постановление за административния орган сроковете за произнасяне са инструктивни и с изтичането им не се преклудира възможността да се произнесе по искането, с което е сезиран, а издаденият по-късно акт е действителен и подлежи на обжалване на общо основание. Следователно произнасянето с посоченото писмо е такова по същество и съдът дължи произнасяне по него в производството по оспорване на мълчаливия отказ по заявлението за предоставяне на исканата информация. За административния съд е налице задължение да се произнесе за законосъобразността на изричния административен акт, който е предмет на оспорване, в изпълнение на чл.168 АПК. Предвид това предмет на разглеждане в настоящото производство следва да е жалбата и по отношение на Писмо изх. №09-00-61/20.05.2021 г.на Председателя на Общински съвет Г. Д..

За да е процесуално допустима същата обаче следва оспореният акт да е неблагоприятен за адресата му, в случая в писмото да е обективиран отказ за предоставяне на достъп до исканата обществена информация. При съпоставка на въпроса, поставени в депозираното заявление, със съдържанието на отговора в Писмо изх. №09-00-61/20.05.2021 г. на Председателя на Общински съвет Г. Д. съдът приема, че в писмото не се съдържа отговор на въпроса. Видно от същото, на заявителя е отговорено, че поисканата информация се съдържа в цитираните текстове на чл.5, ал.1 – 6 от Наредба №1 за осигуряване на обществения ред, поддържане на чистотата, опазване на околната среда и защита на имуществото на територията на [община], която е публикувана на интернет страницата на общината и е действащ нормативен акт, както и че в текстовете ѝ се съдържа правното основание, което задължава субектите, осъществяващи съответната дейност, да извършват посочените действия. Със заявлението обаче заявителят е поискал достъп до информацията относно правното основание, въз основа на което е приета посочената разпоредба. Това правно основание не е посочено в писмото. Същото не се съдържа и в цитираната наредба. Предвид това съдът приема, че е налице отказ, и то мълчалив, да бъде предоставена искания достъп до информацията, тъй като на поставения въпрос не е даден отговор в срок и след това в Писмо изх. №09-00-61/20.05.2021 г.

Съгласно чл.58, ал.1 АПК непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливия отказ е бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Следователно, за да се приеме, че такъв отказ е налице, е необходимо компетентният административен орган да не изпълни задължението си за произнасяне, въпреки сезирането му. По отправеното искане за достъп до обществена информация със заявление вх. №09-00-42/08.04.2021 г. Общински съвет Г. Д. е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ, вр. чл.2, ал.1 ЗДОИ.

За да е налице задължение за предоставяне определена информация тя трябва да е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, т.е. свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за задължените по закона субекти. Съдебната практика, позовавайки се на определението за термина "информация" според Българския тълковен речник, конкретизира понятието "обществена информация" като сведение или знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната, респ. за дейността на задължените по чл.3 ЗДОИ субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани

от задължените по ЗДОИ субекти. В този смисъл, съдът приема, че със Заявление вх. №09-00-42/08.04.2021 г е поискана обществена информация съобразно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ, поради това че чрез исканата информация жалбоподателят би могъл да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ. Това е така, тъй като исканата информация е свързана с приемане на подзаконов нормативен акт от общинския съвет, съобразно правомощията му, визирани в чл.21 ЗМСМА. Наредбите се приемат с решение на общинския съвет на основание внесено предложение. В мотивите на предложението следва да се съдържа правното основание, въз основа на което се приемат отделните текстове от наредбата. Следователно с исканата информация заявителят би могъл да си състави мнение дали общинския съвет приема подзаконовите нормативни актове, съобразявайки разпоредбата на чл.75 , ал.2 АПК, според която същите се приемат по прилагане на закон или на подзаконов нормативен акт от по-висока степен, както и въз основа на кой именно текст от такъв акт е приет конкретния текст от наредбата. Задължените да предоставят обществена информация субекти са посочени в чл.3 ЗДОИ и това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации по смисъла на §1, т.4 ДР на ЗДОИ. Безспорно общинският съвет е задължен по смисъла на чл.3 ЗДОИ субект.

Преценявайки основателността на жалбата на основание доказателствата по делото и становищата на страните, съдът намира, че ответникът е нарушил приложимия материален закон, в частност разпоредбата на чл.28, ал.2 ЗДОИ, като не се е произнесъл писмено по подаденото заявление за достъп до обществена информация. Тази разпоредба задължава органите или изрично определените от тях лица да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и да уведомят писмено заявителя за своето решение.

Според правилото на чл.38 ЗДОИ задълженият субект е длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по подаденото пред него заявление за достъп до обществена информация, с акт в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл. 28, ал.2, чл. 34 , чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Налице е императивна разпоредба на закона, въвеждаща задължението за писмено произнасяне по заявлението. При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл.28 – чл.33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и

в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. Единствената призната от специалния закон възможност за процедуране е да се постанови решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация, за което да бъде уведомен заявителя. Правната конструкция по чл.58, ал.1 АПК, уреждаща необорима презумпция, че сезираният орган не е съгласен /налице е формиран отказ/ и фикция за произнасяне /годен за обжалване акт/, е установена в защита на заявителя като му предоставя възможност да се брани срещу бездействието на сезирания орган. След като специалният закон /ЗДОИ/ изисква изрично произнасяне на задължения субект, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен мълчалив отказ в хипотезата на чл.58, ал.1 АПК.

По така изложените съображения съдът счита, че оспорения в настоящото производство мълчалив отказ е незаконосъобразен поради противоречие с разпоредбата на чл.38 ЗДОИ. Отказът следва да бъде отменен, а административната преписка да бъде върната на задължения субект за произнасяне. При новото произнасяне актът следва да бъде постановен от компетентния за това орган по чл.3 ЗДОИ, във връзка с чл.28, ал.2 ЗДОИ, в предвидената писмена форма - решение, което да съдържа посочените в чл.34, съответно чл.38 ЗДОИ реквизити, при спазване на предвидената в Глава трета на ЗДОИ процедура за предоставяне на достъп до обществена информация и при съобразяване мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора основателно се явява искането на оспорващата за присъждане на направените от нея разноски. Видно от доказателствата по делото същата е внесла държавна такса в размер на 10 лева и е заплатила в брой договореното адвокатско възнаграждение в размер на 700 лева, което се установява от приложения на л.41 от делото договор за правна защита и съдействие. Следователно, ЮЛ, чийто орган е ответника, а именно [община] следва да бъде осъдено да й заплати разноски в размер на 710 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Председателя на Общински съвет Г. Д. да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация вх. №09-00-42/08.04.2021 г., депозирано от М. И. Б. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Председателя на Общински съвет Г. Д. за ново произнасяне по заявление с вх. №09-00-42/08.04.2021 г., депозирано от М. И. Б. от [населено място], съобразно дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от получаване на решението.

ОСЪЖДА [община] да заплати на М. И. Б. от [населено място] деловодни разноски в размер на 710 /седемстотин и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ:

